

מ"ת 5169/07/14 - שמעון ארזון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 5169-07-14 מדינת ישראל נ' ארזון
תיק חיצוני: 2014/___321363

בפני	כב' השופט אבשלום מאושר
מבקש	שמעון ארזון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר ולהורות על ביטול תנאי מעצר בית בהם שרוי המבקש, וכן להורות על ביטול הפסילה עד לתום ההליכים כנגד המבקש.

בשל התנגדות המשיבה לבקשה, התקיים דיון בנדון ובו טענו הצדדים את טענותיהם.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המבקש טוען כי חומר החקירה הנוסף שנמסר לו על ידי התביעה עולה כי בבדיקה שנערכה למבקש בתאריך 10.2.13 דגימת שתן שנלקחה מהמבקש נמצאה נקיה.

כמו כן מסר, כי בהתייחס למסמכים נוספים המצויים בתיק עולה לדבריו, כי המשטרה פעלה שלא כראוי, שכן לדבריו לא היה ראוי לקחת את המבקש למשטרת התנועה הארצית בבית דגן, בו בזמן שניתן היה לקחת אותו לתחנת המשטרה במקום מגוריו.

בפעולותיה של המשטרה ובהתייחס למסמכים שצירף מסר כי למעשה עיכוב המבקש היה מעבר לזמן הסביר שקבוע בסעיף 73 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה ומעצרים) התשנ"ו - 1996 שכן לדבריו, עיכוב המבקש לבית דגן במקום לקריית גת או ממושב עוצם בו הוא מתגורר כדי ליטול דגימת שתן זה חורג מהזמן הסביר לפעולה של דגימת בדיקת שתן.

לדברי ב"כ המבקש המדובר בנסיבות חדשות אשר לא היו מונחות לפתחו של בית משפט קמא ולא לפתחו של בית משפט מחוזי בעת שהחליטו וקבעו את תנאי השחרור.

עוד מסר כי עסקיו של המבקש נקלעו לקשיים כלכליים ובאם יצא זכאי קשה מאוד לתקן או לפצות את המבקש. בצירוף הנסיבות כאמור לעיל, מבקש להיעתר לבקשה.

מנגד, המשיבה מתנגדת לבקשה, שכן טענות המבקש יש להעלותן בשלב הדיון בתיק העיקרי, אין מחלוקת כי נקבע על ידי בית משפט מחוזי כי ישנן ראיות לכאורה.

אין לראות בבקשה לעיון חוזר, עילה של גילוי ראיות חדשות שיש בהן בכדי להאיר על המקרה הספציפי הזה, ב"כ המבקש מוסר אירוע שהתרחש לפני כשנה וחצי ואין בו בכדי להשליך על המקרה דנן, ולכן אין נסיבות חדשות, וכן אין טענת חלוף הזמן שכן רק ב- 20.8.14 ניתנה החלטה שבה המבקש שוחרר למעצר בית ומאז ועד היום לא חלף זמן שיצדיק שינוי של תנאים.

לעניין מצבו הכלכלי סבורה המשיבה כי אינו קשור להליך ולשלב בו אנו נמצאים, וכי טיעונים אלו יש להעלותן במסגרת הטיעונים לעונש במידה ויורשע.

בנסיבות האמורות מבקשת לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, והאזנתי בקשב רב לטיעונים של הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה ואסביר:-

הבקשה אינה עומדת בפני העילות שנקבעו בסעיף 52 (א) לחק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה ומעצרים) התשנ"ו - 1996.

שכן לא נתגלו עובדות חדשות:- המסמכים שצירף ב"כ המבקש קשורים לתיק אחר אשר אירע לפני

כשנה וחצי, והחלטת המשטרה לסגור את התיק.

שינוי נסיבות:- אין בטענות ב"כ המבקש אשר התבססו בעיקרן על המסמכים הקשורים לתיק

האחר להוות שינוי נסיבות.

חלוף זמן ניכר ממתן החלטה מושא העיון חוזר:- אף עילה זו אינה מתקיימת, יאמר כי נקבע בפסיקה כי יש ליתן למונח " זמן ניכר " פרשנות גמישה, אשר תשתנה בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיים של כל מקרה ומקרה.

במקרה דנן, התקיים דיון בעניינו של המבקש ביום 11.9.14 בפני מותב זה, ומותב זה החליט להקל בתנאים לצורך ניהול עסקיו, ואני סבור כי בנסיבות האמורות לא מתקיימת אף עילת חלוף הזמן.

בית המשפט לא מקל ראש בטענות ב"כ המבקש, אולם סבורני כי יש להעלותן במסגרת התיק העיקרי אשר יבחנו אל מול מארג הראיות, ולאחר מבחן החקירה הנגדית.

ב"כ המבקש בטיעונו לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

יאמר כי הדיבור "ראיות לכאורה" אינו כולל קיומה של תוספת ראייתית אשר להבדיל מחומר הראיות העומד בבסיס כתב האישום. הצורך בה והיקפה יתבררו רק לאחר קיום ההקראה ולאחר פרשת התביעה ופרשת ההגנה.

סוף דבר

במכלול הנסיבות כפי שפורטו לעיל, לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה בשלב זה של הדיון, ולכן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ה, 30 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.

המסמכים שצורפו לבקשה יוחזרו לב"כ המבקש.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה לצדדים באמצעות פקס ובדואר רשום.